

عنوان مقاله:

اثر بخشی رواندرمانی وجودی بر بهزیستی معنوی و احساس تنهایی زنان مبتلا به دیابت نوع ۲

محل انتشار:

دهمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و سبک زندگی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

زینب صمدپور - کارشناسی ارشد مشاوره خانواده دانشگاه آزاد اسلامی واحد قوچان

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف آگاهی یافتن فرد از ابتلاء به بیماری دیابت میتواند سبب ایجاد بحران معنوی و احساس تنهایی وی شود؛ این عوامل خود میتوانند سبب تشدید این بیماری شود هدف پژوهش حاضر بررسی اثر بخشی رواندرمانی وجودی بر بهزیستی معنوی و احساس تنهایی زنان مبتلا به دیابت نوع ۲ بود. روش: کار این پژوهش به شیوه ی نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون- پس آزمون و گروه کنترل اجرا شد. جامعه ی آماری پژوهش را کلیه زنان مبتلا به دیابت نوع ۲ عضو انجمن حمایت از بیماران دیابتی استان خراسان رضوی در سال ۱۴۰۰ تشکیل دادند. از بین آنها ۳۰ زن به روش نمونه گیری مبتنی بر هدف انتخاب و به طور تصادفی در دو گروه آزمایش (۱۵ نفر) و کنترل (۱۵ نفر) جایگزین شدند. افراد گروه آزمایش ۱۲ جلسه یک و نیم ساعته درمان دریافت کردند؛ گروه کنترل در لیست انتظار قرار گرفت. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه های بهزیستی معنوی دهشیری و همکاران و احساس تنهایی دی توماسو و همکاران استفاده شد. داده ها با روش آماری تحلیل کوواریانس چند متغیره تحلیل شد. در این پژوهش همه ی مسائل اخلاقی رعایت شده است و نویسندگان مقاله هیچ گونه تضاد منافعی گزارش نکرده اند. یافته ها: یافته ها نشان داد که با کنترل اثر پیش آزمون بین میانگین نمرات مولفه های بهزیستی معنوی شامل ارتباط با خدا، ارتباط با خود، ارتباط با طبیعت و ارتباط با (دیگران و احساس تنهایی شامل تنهایی رمانتیک تنهایی خانوادگی و تنهایی اجتماعی در دو گروه آزمایش و کنترل در مرحله پس، آزمون تفاوت معناداری وجود دارد ($P < 0/001$). نتیجه گیری: آموزش روان درمانی وجودی بر ارتقاء بهزیستی معنوی و کاهش احساس تنهایی زنان مبتلا به دیابت نوع ۲، اثربخش است.

کلمات کلیدی:

وجودی، تنهایی دیابت نوع ۲، زنان، سلامت روان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1558780>

